

17 miljoner barnarbetare enbart i Indien

Juni 2009, Bangalore:

12 juni, celebrerades även i år, ett tillfälle att åter titta på utvecklingen av barnarbetets scenario globalt. Med 17 miljoner barnarbetare, dessa är enligt officiellt indisk statistik antalet i vårt land, kan vi indier aldrig vara stolta över. Visst har regeringen vidtagit en del åtgärder för att motarbeta barnarbete: Det finns förbud att i vissa industrier sysselsätter barnarbetare, men uppenbarligen är detta inte tillräckligt på långa vägar och ger ett förväntad förbättrad resultat.

"Vi har varit självständiga i 60 år och barnarbetsutredningen (Prohibition and Regulation) Act från 1986 omfattar tillsammans med övrig lagstiftning endast 15% av det totala barnarbetet i landet medan jordbrukssektorn som sysselsätter nära 80% av alla barnarbetare inte omfattas av begränsningarna. Eftersom en ny folkräkning har visat en ökning av antalet barn i arbete i hela landet uppstår frågan om regeringar i vår stat någonsin ansett att utrota problemet med sina rötter " säger Ila Hukku, direktör för utvecklingsstöd, och barnets rättigheter..

Regina Thomas, Regionchef - Söder, CRY tillägger: "Enligt folkräkningen 2005 fanns det 12 700 000 barnet arbetare i Indien. Ytterligare 3 700 000 barn söker jobb. Även dessa siffror visade sig vara en grov underskattning och bygger på en snäv definition av "barnarbete", där barn definieras som personer i åldern 5-14 år (och inte 5-18 år), och "arbete" definieras snävt som "ekonomisk verksamhet". En sådan definition har en stor potential att utesluta ett större antal av barnens aktiviteter som är olagliga och oavlönade, samt de arbeten som utförs på gatan, inom hem och gårdar.

Och dessa siffror är inte bara statistik, utan är konkreta och överallt synliga. Förbud är nödvändiga, men kan bara ta delvis itu med problemen.

Behovet är att inse att barnarbete är ett uttryck för fattigdom och orättvisor i samhället. Dessa är orsaken till det onda och om de inte åtgärdas, kommer antalet barnarbetare att fortsätta att öka i ett skrämmande tempo framöver.

Staten måste vakna upp och inse att det stora behovet för förändring att bekämpa fattigdomen är att ta itu med följande ojämlikheter i samhället som i grunden är konsekvenserna för denna diskriminering mot barn:

- Låg kvalitet på och diskriminerande utbildning
- brist på sysselsättning
- låg lönenivå för vuxna
- brist på lönsamma priser för egna råvaror
- brist på marknadstillträde
- bristande tillgång till krediter
- bristen på ett allmänt socialsystem för att skydda mot hunger, sjukdom och sedvanliga krav
- korruption och apati bland regeringstjänstemän
- historiska socioekonomiska förhållanden som bygger på hierarki av kast, klass och kön.